

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) [Rozporządzenie Bruksela I \(wersja Przekształcona\)](#) > [Lithuania](#)

Rozporządzenie Bruksela I (wersja przekształcona)

Litwa

Litwa

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 65 ust.3 – informacje na temat sposobów określania, zgodnie z prawem krajowym, skutków orzeczeń, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia.

1. Jak można ogólnie określić przypozwanie osoby trzeciej?

Zgodnie z art. 46 i 47 litewskiego kodeksu postępowania cywilnego (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas) osoba trzecia może zgłosić niezależnie roszczenie dotyczące sprawy spornej lub nie może tego uczynić.

Osoba trzecia zgłaszająca niezależnie roszczenie dotyczące sprawy spornej może przyłączyć się do procesu tylko z własnej inicjatywy. Taka osoba trzecia staje się wówczas niezależnym uczestnikiem sporu, tj. nie występuje w nim ani po stronie powoda, ani pozwanego. Osoba trzecia, która zgłosiła niezależnie roszczenie, może włączyć się do postępowania aż do zamknięcia rozprawy.

Osoba trzecia, która nie zgłosiła niezależnie roszczenia dotyczącego sprawy spornej, może przyłączyć się do procesu po stronie powoda albo pozwanego aż do zamknięcia rozprawy, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy może mieć wpływ na jej prawa lub obowiązki. Może ona również zostać włączona do postępowania na uzasadniony wniosek stron lub z inicjatywy sądu.

Osobę trzecią zawiadamia się o zawistej sprawie i zaprasza do udziału w procesie przed sądem litewskim, doręczając jej wezwanie lub zawiadomienie, w tym również odpis pozwu. Zgodnie z art. 133 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego o dacie i miejscu rozprawy lub innej czynności procesowej strony (oraz osoby trzeciej) informuje się, doręczając im wezwanie lub zawiadomienie. Poinformowanie osoby trzeciej o sprawie należy jednak do sądu, a nie do stron; te wskazują jedynie w swoich pismach procesowych potrzebę włączenia innych osób do postępowania.

Osoba trzecia, która zgłosiła niezależnie roszczenie, ma takie same uprawnienia i obowiązki procesowe jak powód.

Osoba trzecia, która nie zgłosiła niezależnie roszczenia, ma takie same uprawnienia (w tym możliwość żądania zwrotu kosztów) i obowiązki procesowe jak strona, z wyjątkiem możliwości zmiany podstaw i przedmiotu powództwa, zmiany zakresu powództwa, wycofania powództwa, uznania powództwa lub zawarcia ugody. Osoba

trzecia nie może również wystąpić o przeprowadzenie egzekucji orzeczenia sądowego. Osoba trzecia, która nie zgłosiła niezależnie roszczenia, nie może podejmować czynności stojących w sprzeczności z interesami strony, do której się w sporze przyłączyła.

2. Jakie są najważniejsze skutki wydania orzeczenia w stosunku do osoby trzeciej, której doręczono przypozwanie?

Dzięki włączeniu do procesu osoby trzeciej, która zgłosiła niezależnie roszczenie, sąd może w jednym orzeczeniu rozstrzygnąć o kilku powiązanych ze sobą kwestiach w tej samej sprawie. Wytoczenie powództwa osobie trzeciej, która zgłosiła niezależnie roszczenie, będzie wówczas wykluczone (ta osoba trzecia nie będzie mogła również wystąpić z powództwem przeciwko temu samemu pozwanemu), ponieważ spór pomiędzy tymi stronami o tę szczególną kwestię uważa się za rozstrzygnięty. Jeżeli osoba trzecia została zawiadomiona o możliwości włączenia jej do toczącego się procesu poprzez zgłoszenie niezależnie roszczenia, lecz z tej możliwości nie skorzystała, w przyszłości możliwe będzie wytoczenie odrębnego powództwa przeciwko tej osobie w tej samej sprawie. To pierwsze orzeczenie nie może oddziaływać na prawa i obowiązki osoby, która nie przyłączyła się do procesu jako osoba trzecia.

Rozstrzygając sprawę, sąd nie może jednocześnie rozstrzygać o prawach i obowiązkach osoby trzeciej, która nie zgłosiła niezależnie roszczenia wobec strony, z którą pozostaje ona w stosunku prawnym. Tym samym orzeczenie sądowe wydane w sprawie z udziałem osoby trzeciej, która nie zgłosiła niezależnie roszczenia, nie wyklucza wytoczenia kolejnego powództwa przeciwko tej osobie trzeciej. W takim wypadku jednak orzeczenie wydane przez sąd w pierwszym sporze uzyska moc rozstrzygnięcia wstępnego, tj. w razie kolejnego sporu z udziałem tych samych stron (np. wystąpienia z roszczeniem regresywnym), sąd nie będzie ponownie badał okoliczności stwierdzonych w orzeczeniu wydanym w tym pierwszym sporze (art. 182 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego).

Jeżeli dana osoba nie została zawiadomiona o możliwości włączenia jej jako osoby trzeciej do toczącego się procesu, niezależnie od tego, czy zgłosiła ona niezależnie roszczenie, czy tego nie uczyniła, lub jeżeli ta osoba została zawiadomiona o toczącym się postępowaniu, ale do niego nie przystąpiła, a sąd rozstrzygnął o jej prawach i obowiązkach, mogą zachodzić podstawy do wznowienia postępowania. Jeżeli dana osoba nie została włączona do procesu, wówczas orzeczenie sądowe zazwyczaj nie będzie miało w odniesieniu do tej osoby mocy rozstrzygnięcia wstępnego.

3. Czy ocena prawna sprawy przeprowadzona w postępowaniu głównym jest wiążąca?

Zob. odpowiedź na pytanie 2.

4. Czy ustalone w postępowaniu głównym okoliczności faktyczne, których osoba trzecia nie mogła kwestionować, np. z tego względu na to, że nie kwestionowały ich strony, są dla niej wiążące?

Zob. odpowiedź na pytanie 2.

5. Czy przypozwanie jest skuteczne niezależnie od tego, czy osoba trzecia przystąpiła do postępowania głównego?

Nie. Orzeczenie sądowe wydane w pierwszym (głównym) postępowaniu pozostaje bez wpływu na prawa i obowiązki osoby, która została przypozwana, ale nie przyłączyła się do procesu jako osoba trzecia. Jeżeli dana osoba nie została zawiadomiona o możliwości włączenia jej jako osoby trzeciej do toczącego się procesu, niezależnie od tego, czy zgłosiła ona niezależnie roszczenie, czy tego nie uczyniła, lub jeżeli ta osoba została zawiadomiona o toczącym się postępowaniu, ale do niego nie przystąpiła, a sąd rozstrzygnął o jej prawach i obowiązkach, mogą zachodzić podstawy do wznowienia postępowania.

6. Czy przypozwanie wywiera wpływ na relację pomiędzy osobą trzecią a przeciwnikiem procesowym strony przypozywającej?

Zob. odpowiedź na pytanie 2.

Art. 75 lit. a) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których składa się wnioski o odmowę wykonania na mocy art. 36 ust. 2, art. 45 ust. 4 oraz art. 47 ust. 1

Na Litwie jest to Sąd Apelacyjny Litwy (Lietuvos apeliacinis teismas).

Art. 75 lit. b) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się środek zaskarżenia dotyczący decyzji w sprawie wniosku o odmowę wykonania na mocy art. 49 ust. 2

Na Litwie jest to Sąd Apelacyjny Litwy (Lietuvos apeliacinis teismas).

Art. 75 lit. c) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się wszelkie dalsze środki zaskarżenia na mocy art. 50

Na Litwie instancją rozpoznającą skargi kasacyjne jest Sąd Najwyższy Litwy (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas).

Art. 75 lit. d) – Języki, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia zaświadczeń dotyczących orzeczeń, dokumentów urzędowych i ugód sądowych

Nie dotyczy.

Art. 76 ust. 1 lit. a) – Zasady jurysdykcji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 2 rozporządzenia

Na Litwie są to art. 783 ust. 3, art. 787 i art. 789 ust. 3 kodeksu postępowania cywilnego (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas).

Art. 76 ust. 1 lit. b) – Zasady powiadamiania strony trzeciej, o których mowa w art. 65 rozporządzenia

Na Litwie są to art. 46 i art. 47 kodeksu postępowania cywilnego (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas).

Art. 76 ust. 1 lit. c) – Konwencje, o których mowa w art. 69 rozporządzenia

- Umowa o pomocy prawnej i stosunkach prawnych między Republiką Litewską, Republiką Estońską a Republiką Łotewską, podpisana w Tallinie dnia 11 listopada 1992 r.,
- Umowa między Republiką Litewską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, sporządzona w Warszawie dnia 26 stycznia 1993 r.

■ Ostatnia aktualizacja: 17/02/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.